

ONDERWIJS

HOE KAN MEN DE STUDENT MEER BEKEND MAKEN MET EN MOREEL BINDEN AAN HET VERENIGINGSWEZEN EN ZIJN DOELSTELLINGEN?*)

W. R. ZETSMA

Inleiding

De enorm snelle ontwikkeling van het tandheelkundig onderwijs in Nederland blijkt o.a. uit de uitbreiding van het aantal faculteiten: in 1946 1 faculteit, heden 5 faculteiten.

Ondanks deze ontwikkeling zijn er nog verschillende lacunes in het onderwijs. Zo is blijkbaar de binding met het verenigingswezen nog niet optimaal, getuige de in de aanhef gestelde vraag.

Status praesens

Om enig inzicht te verkrijgen is van verschillende verenigingen het ledenbestand nagegaan.

Aantal tandartsen in Nederland	3373
Nederlandsche Mij. t. Bev. d. Tandheekunde	2761
Ivoren Kruis	1550
Vereeniging van Artsen-Automobilisten	2380
Ned. Vereniging voor Sociale Tandheekunde	± 50
Ned. Vereniging van Tandartsen	± 930
Ned. Vereeniging v. Orthodontische Studie	± 215
Ned. A.R.P.A.	± 200
Nederlandsch Tandheekundig Genootschap	108
Abonnementen op het Ned. T.v.T.	2087

Hieruit blijkt dus een grotere belangstelling voor de meer maatschappelijk georiënteerde verenigingen dan voor de wetenschappelijke verenigingen.

Van Het Ivoren Kruis is minder dan 50% van de collegae lid.

Van de Vereniging van Tandartsen is dit minder dan 30%.

In dit verband doet de vraag zich voor of meer informatie tijdens de opleiding de situatie kan verbeteren.

*) Kort verslag van een lezing, gehouden voor het Nederlandsch Tandheekundig Genootschap op 1 november 1968.

Utrechtse enquête

Om enig inzicht te verkrijgen in de kennis van de student over deze materie is in september 1968 een kleine enquête gehouden waaraan 91 studenten deelnamen (4e-jaars 26, 5e-jaars 43, 6e-jaars 22), waarvan 89 Tomes-leden.

Vragen

Leest U het Nederlands Tandartsenblad?	ja	77
	af en toe	8
	neen	4
Zo ja, welke rubrieken?		

Officieel orgaan	21
Gehele tijdschrift	34
Jurisprudentie	5
„Interessante delen”	15
Wetenschappelijke artikelen	4
Oppervlakkig	2
Verenigingsgegevens	1
Advertenties praktijk e.d.	2
Sociale kwesties	6
Adreslijst	3
Financiële gegevens	4
Van belang voor examen	1

Hierbij kan aangetekend worden dat de Tomes-leden dit blad automatisch krijgen toegezonden. Er is dus geen direct initiatief van de student voor een abonnement op dit blad.

Dit initiatief is wel noodzakelijk voor een abonnement op het Nederlands Tijdschrift voor Tandheelkunde. Van de ondervraagden hebben 62 studenten een abonnement. (Landelijk: 1326 studenten met 484 abonnementen.)

Vragen

Welke rubrieken leest U?

Alle	35
Oorspronkelijke bijdragen, onderzoekingen	9
Excerpta odontologica	5
„Interessante”	4
Boekbesprekingen	2
Kroon- en brugwerk	1
Materiaalbesprekingen	1
Pathologie	1
Conserverende tandheelkunde en Orthodontie	1
Chirurgie	2
Praktijkovername	1
Financiële	2

De volgende vragen luiden:

Welke vereniging(en) kent U op professioneel gebied?		Van welke vereniging(en) denkt U na afstuderen lid te worden?
Maatschappij	47	33
Ivoren Kruis	36	7
Nog onbekend of niet ingevuld	30	44
Ned. Ver. van Tandartsen	8	6
V.V.A.A.	8	3
W.T.A.	1	1
A.R.P.A.	6	
Genootschap	7	
Ned. Ver. v. Orth. Studie	5	
Specialistenvereniging	1	
Ver. v. Soc. Tandheelkunde	2	
F.D.I.	1	
O.M.L.	1	2
R.T.V.	2	1
Post academisch onderwijs	-	1

Conclusie

Uit deze enquête blijkt duidelijk dat de studenten in deze fase van hun studie in het algemeen onvoldoende georiënteerd zijn omtrent de verschillende verenigingen. Dit is o.a. aan te tonen met de volgende getallen:

47 studenten kennen de Ned. Mij. t. Bev. d. Tandheelkunde, terwijl 89 studenten de maandelijks uitgave van de Maatschappij krijgen toegezonden.

Enkele suggesties tot verbetering

Tijdens de studieperiode is een betere integratie zeer gewenst. De beste mogelijkheden liggen in het 6e jaar. Van onderwijskant kan er meer gewezen worden op klinische avonden, interessante lezingen enz.

Van verenigingszijde is het de overweging waard om het lidmaatschap open te stellen voor b.v. doctorandi en de aanmelding daartoe ook te stimuleren (hetgeen incidenteel gebeurt!).

De vraag kan gesteld worden of het juist is dat verschillende, meer maatschappelijke vragen als b.v. praktijkrichting, financiering, ergonomie, administratie e.d. hoegenaamd geen aandacht krijgen tijdens de opleiding. Is er voor deze onderwerpen in het curriculum geen plaats? Mogelijk kan door de bespreking van deze problemen een hechtere brug worden geslagen tussen academie en maatschappij.

Pr. Marielaan 8,
Amersfoort.

VRIJE UNIVERSITEIT BENOEMT DRIE HOGLERAREN

Op 18 december jl. zijn de namen openbaar gemaakt van het drietal hoogleraren (gemiddelde leeftijd 41 jaar) dat aan de Vrije Universiteit te Amsterdam met het onderwijs in de mondziekten en kaakchirurgie, de conserverende tandheelkunde en de prothetische tandheelkunde zal worden belast, resp. Dr. W. A. M. van der Kwast, Dr. C. O. Eggink en Dr. P. A. E. Sillevius Smitt: zij zijn gedrieën benoemd tot gewoon hoogleraar.

Niemand – en zeker niet de lezer van dit Tijdschrift, die immers de gebeurtenissen rond „de vijfde opleiding” op de voet heeft kunnen volgen – zal door deze aanstellingen in grote verwondering zijn gebracht.

Had Van der Kwast (wij schreven reeds over hem in 1967) op 20 september van het vorige jaar nog maar juist zijn buitengewoon lectoraat in de mondheelkunde aan de Vrije Universiteit officieel aanvaard, bijna tegelijkertijd ging de tandheelkundige opleiding aldaar van start. Zijn „Openbare les” getiteld: „Een dubieus bezit”, waarin hij de onzekere vooruitzichten van ’s mensen inferieure verstandskiezen belichtte – zelfs met diapositieven –, vormt als het ware de overgang naar zijn eerste college als hoogleraar.

De benoeming van Eggink en Sillevius Smitt tot adviseurs van de faculteit der geneeskunde met betrekking tot de tandheelkundige opleiding aan de Vrije Universiteit hielden al evenzeer de verwachting van hun beider hoogleraar-schap in.

Dr. C. O. Eggink behaalde zijn tandartsdiploma in 1952 te Utrecht. Een tweetal jaren later trad hij toe tot de wetenschappelijke staf van de afdeling conserverende tandheelkunde aldaar. Deze stap markeerde het begin van zijn wetenschappelijke loopbaan, waarin al spoedig zijn bijzondere belangstelling bleek uit te gaan naar de endodontie. Hiervan getuigt ook het onderwerp van zijn proefschrift: „Resultaten van endodontische behandeling, beoordeeld volgens een gestandaardiseerde methode”, waarop hij in 1964 de doctorsgraad verwierf (promotor: Prof. J. van Amerongen).

Zijn belangstelling voor het onderwijs bleef niet onopgemerkt: dit blijkt uit verschillende functies, die hij binnen de Utrechtse subfaculteit der tandheelkunde en het Tandheelkundig Instituut vervulde. Zo was hij o.a. lid van de Conventsraad en de begrotingscommissie, voorzitter van de Conventscommissie, secretaris van de onderwijscommissie en daarnaast van de Instituutsraad.

De in de vervulling van al deze taken opgedane ervaring zal de nieuwe hoogleraar in de conserverende tandheelkunde in zijn ambt stellig van pas komen.

Dr. P. A. E. Sillevius Smitt studeerde tandheelkunde aan de rijksuniversiteit te Groningen, waar hij in 1955 tot tandarts werd bevorderd. Vanaf dat jaar, tot 1960, vervulde hij zijn dienstplicht als tandarts bij de Koninklijke Marine. Deze functie verschafte hem, als geboren onderzoeker, de mogelijkheid een studie te maken van de epidemiologie van gingivitis gangraenosa onder militairen van de Zeemacht. Tevens was hij als gast werkzaam op het laboratorium voor medische microbiologie van de rijksuniversiteit te Leiden. Zijn promotie vond plaats in 1960 op het proefschrift „Enige klinische en bacteriologische aspecten van de gingivitis gangraenosa (Plaut-Vincent)” aan de – toen nog zo geheten – Gemeentelijke Universiteit van Amsterdam (promotor: Prof. M. Hut). Daarna vestigde hij zich als algemeen-practicus te Haarlem.

In 1966 werd Sillevius Smitt als wetenschappelijk medewerker verbonden aan de afdeling prothetische tandheelkunde van de Universiteit van Amsterdam. In het kader van deze functie werkte hij als gast op het histologisch laboratorium en was hij belast met de inrichting van een research-laboratorium voor histologisch onderzoek in de in aanbouw zijnde tandheelkundige poliklinieken van deze universiteit.

Maar ook in het tandheelkundige verenigingsleven is Sillevius Smitt geen onbekende: hij is de huidige voorzitter van de „Stichting voor Wetenschappelijk Tandheelkundigen Arbeid” en vertegenwoordiger namens de Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Tandheelkunde in de Centrale Medische-Farmacaceutische Commissie van de Ziekenfondsraad. Ook was hij enige jaren bestuurslid van de Nederlandse A.R.P.A., waarvan één als Jaarvoorzitter.

V.